

Пѣснь на Св. Кирилла и Методія

I

И слѣдъ тысяща години у насъ все ехѣхъ
Хвалбы, пѣсни за память на нашѣхъ святци;
И днесъ тѣхнытѣ славны дѣла са блѣщять.
Съживявать ны духъ, ободрявать ны сърдца.
Всѣкой свое устѣща и уцѣнява,
Прѣмина цѣната на чуждо добро.
Духъ народенъ духиж, распръснѣхъ свѣтлина
И у Българія свѣтна веч' свѣтлина (2)

II

Що неможе една постоянна душа,
Душа пълна съ огънь отъ любовь къмъ народа:
Двама брата юнаци по духъ и наука,
Милліоны оборвать юнаци познати.
Въ родній гласъ облечена истина надви,
Разсѣя язическа чърна мѣгла,
Растрѣбило са е по далечны страны,
Че у Българія свѣтнало свѣтлина. (2)

III

Изворъ живъ за наука и за вѣра права,
Черпять насъ с' вода жива и народность крѣпѣхъ,
И въ тѣжки времена за народенъ животъ,
Тѣ хранители Ангели спомагатъ намъ.
Тѣхна память дни славны ны наумява